

WYŻEŁ WŁOSKI SZORSTKOWŁOSY

(*Spinone Italiano*)

Kraj pochodzenia: Włochy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 27.12.1989

Użytkowanie: wyżeł.

Klasyfikacja FCI:

Grupa 7 - Wyżły.

Sekcja 1 - Wyżły kontynentalne.

Typ „griffon”.

Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

W literaturze znajdujemy opisy psa o szorstkiej sierści pochodzenia włoskiego, który może być przodkiem współczesnego Spinone. W swojej książce „Perfekcyjny myśliwy” Selicourt w 1683 roku wspomina gryfona pochodzącego z Włoch i Piemontu. W średniowieczu i XV wieku pies ten często pojawiał się u znanych malarzy; najbardziej znanym obrazem jest fresk Andrea Mantegna w pałacu książęcym w Mantoue.

WYGLĄD OGÓLNY:

Silna budowa, wiejski (polny) i tęgi; mocny kośćiec, muskulatura dobrze rozwinięta, szorstka sierść. Pojętny i cierpliwy, poluje na wszystkich terenach; wytrzymały na zmęczenie, bez wahania wchodzi w ciernie i do zimnej wody. Ma znakomite dyspozycje do płaskiego i szybkiego kłusu; jest naturalnym aporterem.

GŁOWA:

Kierunek czaszkowych osi podłużnych wyższych i grzbietu nosa jest rozbieżny.

Mózgoczaszka: o owalnym profilu; widziana z boku ma formę dachu z podwójną pochyłością i z bardzo rozwiniętym guzem potylicznym oraz zaznaczoną bruzdą czołową.

Stop: nie jest zbyt mocno rozwinięty.

Łuki brwiowe: nie są zbyt wystające.

Trzewioczaszka:

Nos: w przedłużeniu grzbietu jest pojemny jak gąbka, wyższy brzeg gruby i silnie zaokrąglony; o jasnoróżowym kolorze u osobników białych, ciemniejszy u osobników białych i pomarańczowych, brązowy u osobników dereszowato-brązowych. Nozdrza są duże i wystające.

Kufa: jej długość równa jest długości części mózgowej czaszki; jej wysokość mierzona w połowie długości sięga $1/3$ swojej długości. Profil grzbietu nosa jest prosty lub lekko zakrzywiony. Boki kufy są równoległe, a widziana od przodu kufa tworzy kwadrat. Fafle górne, raczej wąskie, tworzą pod nosem kąt otwarty; końce ich są zaokrąglone, przykrywają dolne fafle, sięgają złączenia, gdzie tworzą widoczną fałdę.

Szczęki: mocne i naturalnie rozwinięte. Policzki są suche.

Zęby: łuki zębowe dobrze rozwinięte; siekacze tworzą zgryz cęgowy lub nożycowy.

Oczy: duże, dobrze otwarte i rozszerzone. Oczodoły prawie okrągłe; powieki przybierają kształt okularu, który nie jest ani wypukły, ani wklęsły. Tęczówka koloru żółto-brunatnego, o odcieniu odpowiadającym kolorowi umaszczenia.

Uszy: mają praktycznie trójkątny kształt, w długości przekraczają dolną linię gardła o 5 cm lub więcej; w szerokości idą od punktu przyczepienia głowy z szyją, aż do środka łuków policzkowych. Przednie brzegi są przyłożone do policzków, nie spiralne, ale zakręcone do środka; końcówki uszu lekko zaokrąglone, noszone prawie nieustannie w zwisie, uszy prawie się nie podnoszą. Chrząstka jest cienka. Skóra pokryta gęstą sierścią pomieszaną długimi i jaśniejszymi włosami, które powinny być bardziej gęste na bokach.

SZYJA:

Mocna i umięśniona, jest lekko odczepiona od karku i harmonijnie łączy się z barkiem. Jej długość nie powinna być mniejsza niż $2/3$ długości głowy; jej obwód sięga $1/3$ wysokości kłębu. Niższy brzeg przedstawia podwójne podgardle słabo rozwinięte.

TUŁÓW:

Prawie wpisany w kwadrat.

Grzbiet: kłęb niezbyt wyraźnie uwidoczny. Szczyty łopatek oddalone od siebie. Profil wyższy tułowia jest podzielony na dwa segmenty: pierwszy ukośny, prawie prostoliniowy, idzie od kłębu aż do 11 kręgu piersiowego, i drugi, lekko wypukły, łączy się z solidnymi i łukowatymi lędźwiami. Zad szeroki i długi, dobrze umięśniony i ukośny, tworzy w poziomie kąt 30-35 stopni, który mierzymy na skosie biodrowym.

Klatka piersiowa: obniża się aż do poziomu łokci, obszerna, głęboka i w połowie wysokości wypukła. Średnica poprzeczna osiąga swoje maksimum w połowie wysokości i stopniowo się zmniejsza

w kierunku mostka, ale klatka piersiowa nie ma opływowego kształtu.

Boki: dosyć łukowate i ukośne z dużymi przestrzeniami międzyżebrowymi. Załamania boków są długie, ukośne i otwarte.

Łędźwie: lekko wypukłe, mają silnie rozwinięte mięśnie. Ich długość jest nieco mniejsza niż 1/5 wysokości w kłębie, a szerokość jest prawie równa długości. Profil niższy jest prawie poziomy w okolicy mostkowej, następnie wznosi się lekko do brzucha.

OGON:

Gruby, szczególnie u nasady; noszony poziomo lub opadająco; nie ma frędzli. Kopiuje się go tak, by pozostawić długość 15-25 cm.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: widziane z przodu są idealnie równoległe i prostopadłe do podłoża. Widziane z profilu przedramię jest pionowe, a śródrezcza lekko ukośne.

Bark: mocny i długi, mierzy ćwierć wysokości w kłębie, jest ustawione pod kątem 50 stopni do poziomu; swobodny w swoich ruchach bark jest zaopatrzony w dobrze rozwinięte mięśnie.

Śródrezcza: płaskie, widziane od przodu idą po pionowej linii przedramienia; widziane z profilu są lekko ukośne. Ich długość wynosi ok. 1/6 wysokości kończyny do łokcia.

Łapy: okrągłe; palce zwarte, pokryte krótką i gęstą sierścią, również w przestrzeniach między palcami. Suche i twarde opuszki są w kolorze szaty. Pazury zakrzywione w kierunku ziemi, odporne, zabarwione, ale nigdy czarne.

Kończyny tylne: widziane z profilu wyższe boki ud są trochę wypukłe; dobrze ukątowane; śródstopia powinny być prostopadłe do podłoża; widziane od tyłu kończyny tylne są równoległe i prostopadłe do podłoża.

Uda: ich długość powinna być mniejsza od 1/3 wysokości w kłębie. Ich szerokość sięga 3/4 długości. Bardzo silnie umięśnione. Ich kierunek jest lekko ukośny z góry na dół i z tyłu do przodu. Wyższe boki są wypukłe.

Podudzia: ich długość trochę przekracza długość uda; ich kątownie wynoszą około 55-60 stopni do poziomu; w swojej wyższej części zaopatrzone są w suche mięśnie. Dobrze zaznaczone umięśnienie podudzia.

Stawy skokowe: szerokie; odległość od podłoża wynosi ok. 1/3 wysokości w kłębie.

Śródstopia: silne i suche, długość równa odległości stawu skokowego do podłoża. Z każdej strony jest pionowe.

Łapy : takie same jak przednie, ale nieco bardziej owalne.

CHODY:

Krok wolny; podczas polowania płaski i szybki kłus, czasami przerywany przez galop.

OKRYWA WŁOSOWA:

Skóra: dobrze przylegająca do ciała, gruba i sucha. Cieńsza na głowie, gardle, pachwinach, pachach i tylnych częściach tułowia; na zgięciach łokci miękka w dotyku. Tworzy właściwie dwie fałdy które zaczynają się od szczęk i kończą w pierwszej połowie podgardla. Kiedy głowa jest pochylona, zauważamy fałdę na policzku. Barwa skóry zależy od koloru umaszczenia.

Sierść: długości 4-6 cm na tułowiu, krótsza na grzbiecie nosa, głowie, uszach, przednich częściach kończyn i łapach. Na tylnych częściach kończyn sierść jest dłuższa, nigdy frędzlowata. Długie i sztywne włosy przystrajają łuki brwiowe i fafle, tworząc brwi, wąsy i brodę. Sierść jest sztywna, szorstka, ściśnięta i raczej położona; nie ma podszerstka.

Umaszczenie: czysto białe, białe z pomarańczowymi łatami, białe z pomarańczowym nakrapianiem, białe z brązowymi plamami, dereszowate lub dereszowato-brązowe. Umaszczenie niedopuszczalne: szata trójkolorowa, znaczenia podpalane, czarny w każdej formie i kombinacji.

WZROST:

Wysokość w kłębie: psy: 60 - 70 cm
 suki: 55 - 65 cm

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.